

M/s Mewa Singh & Others v. The Shiromani Gurudwara 168.
Parbandhak Committee (V.K. Bali & M.L. Singhal, JJ.)

ਵੀਕੇ ਬਾਲੀ ਅਤੇ ਐਮਐਲ ਸਿੰਘਲ ਜੇ. ਜੇ

ਮੇਵਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰੂਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ

ਕਮੇਟੀ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

1997 ਦਾ CWP 11735

18 ਅਪ੍ਰੈਲ 1998

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - Art. 226—ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 —ਸ. 69 — ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ—ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ—ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼, ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਐੱਸ.ਜੀ.ਪੀ.ਸੀ.— ਐੱਸ.ਜੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਪਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾ ਉਪਾਅ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ—ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ—ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਗੈਰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਨ।

(ਪਰਾ 8)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਜੋ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕੇ ਕਿ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪਤਿਤ, ਬੇਦੀਮਾਨ, ਮਾੜੇ ਕਿਰਦਾਰ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਬੀ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਪਰਾ 12)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਨੀਤਾ ਸਪਰਾ ਕਟਾਰੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਐਚ.ਐਸ ਮੱਤੇਵਾਲ, ਸ੍ਰੀ ਰਾਜੇਸ਼ ਭਾਰਦਵਾਜ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਐਲ.ਸਿੰਘਲ, ਜੇ.

(1) ਕਿਉਂਕਿ 1997 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 11735, 11230, 18061, 17012 ਅਤੇ 9677 ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਮ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੱਥ 1997 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 11735 ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹਨ।

(2) ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ, ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਾਈ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ 1997 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 11735 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ 13 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-5) ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'SGPC' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ)। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ SGPC ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 12 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਰਾਜ" ਹੈ। ਐਸਜੀਪੀਸੀ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 69 ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਮਤਾ ਨੰਬਰ 1167 ਮਿਤੀ, 14 ਦਸੰਬਰ, 1954 ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮਤਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮ 4 ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 5 ਸੇਵਾ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 4(a) ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 4(b)(i) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਨਿਯਮ 4(h) ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ SGPC ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲੀ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਜੁਰਮਾਨਾ, ਚੇਤਾਵਨੀ ਆਦਿ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 4(b)(i) ਤੋਂ (iv) ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹੋ:-

- (i) ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮਾੜੇ ਚਰਿੱਤਰ, ਬੇਈਮਾਨੀ, ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਜਾਂ 'ਪਤਿਤ' ਬਣਨ ਲਈ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਨੀਵਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼-ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੋਂ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਇਸਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਲਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੀ ਆਈਟਮ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ

ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇਹਨਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦੋਸ਼ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਹੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

- (ii) ਜੇਕਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਰਿਕਾਰਡ ਮੁਫਤ।
- (iii) ਹਰ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਮੁਫਤ

M/s Mewa Singh & Others v. The Shiromani Gurudwara 170.
Parbandhak Committee (V.K. Bali & M.L. Singhal, JJ.)

ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

(iv) (a) ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਨਿਘਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਨਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਇਸਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਬੀ) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਆਫੀ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨਵੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਐਸ.ਜੀ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ 1 ਮਾਰਚ, 1979 ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਸੇਵਾਦਾਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ, 16 ਅਗਸਤ, 1977 ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ/ਕੋਫਰਮ ਹੋ ਗਿਆ। 12 ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੋਂ, 1977, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 3 ਵੀ SGPC ਦਾ ਨਿਯਮਤ/ਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 4 ਐਸ.ਜੀ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜੁਆਇਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ। 3 ਜੂਨ, 1995 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਕਲਕੱਤੇ ਤੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਸਰੂਪ ਲਿਜਾਣ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 9 ਨਵੰਬਰ, 1995 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਲਕੱਤਾ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਮਾੜੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਲਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਮਿਤੀ 9 ਨਵੰਬਰ, 1995 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟਾਂ 'ਅਨੋਕਸਰ ਪੀ-1 ਅਤੇ ਪੀ-2 ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸ਼ਰਾਬ ਲੈਣ ਜਾਂ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਝੂਠਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਧਾਨ, ਐਸ.ਜੀ.ਪੀ.ਸੀ

M/s Mewa Singh & Others v. The Shiromani Gurudwara 4.
Parbandhak Committee (V.K. Bali & M.L. Singhal, JJ.)

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਜਵਾਬਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 16 ਦਸੰਬਰ, 1995 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਹਾ ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-4 ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 13 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ- ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਰਾਹੀਂ / 16 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਦੇ ਆਰਡਰ Annexure P-5 ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ Annexure P-6 ਦੁਆਰਾ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ, ਗਲਤ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੋਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਫਲਾਇੰਗ ਸਕ੍ਰਿਪਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾਰਟ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਨਿਯਮ 4(i) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ SGPC ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਾੜੇ ਚਰਿੱਤਰ, ਬੇਈਮਾਨੀ, ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਜਾਂ 'ਪਤਿਤ' ਬਣਨ ਲਈ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੀਟ ਜੋ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਤੋਂ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼/ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ।

(4) ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਗੈਰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਨ।

(5) ਜਵਾਬਦੇਹ—ਐਸਜੀਪੀਸੀ ਨੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਿਆਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਐਸਜੀਪੀਸੀ ਰਾਜ ਦਾ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 12 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ" ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ। ਐਸਜੀਪੀਸੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਹ ਉਭਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਇਸ ਲਈ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਹੈ। ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਜਾਂ ਅਸਥਾਨ। ਧਾਰਾ 142 ਤਹਿਤ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਐਸਜੀਪੀਸੀ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਉਪਾਅ ਧਾਰਾ 69 ਅਧੀਨ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਧਾਰਾ 132 ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਇਸਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੀ ਹਰੇਕ ਆਈਟਮ ਲਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਜਿਹੜਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਵਿਲੱਖਣ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਤਿਕਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਠੇਸ ਨਾ ਪਹੁੰਚੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਜੋ ਧਾਰਮਿਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਸੰਗਤ (ਲੋਕਾਂ) ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਸਥਾ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਦਿਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ-2 ਤੋਂ ਆਰ-5 ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਆਪਣਾ ਗੁਨਾਹ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਹੈ

ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ, ਚੰਗੇ ਕਿਰਦਾਰ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਐਸਜੀਪੀਸੀ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 16 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੰਭੀਰ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਰਾਬ ਲਈ ਸੀ ਬਲਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਬੋਤਲ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸਰੂਪ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਧਾਰਮਿਕ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਹਨ।

(6) 1997 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 11230 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰਘਬੀਰ ਹਨ। ਸਿੰਘ ਅਤੇ

ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ ਐਸਜੀਪੀਸੀ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਚੰਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਸਨ।

(7) 1997 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 18061 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੋਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਰਾਬ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਵਰਗੀ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕੀਤਾ।

(8) 1997 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 9677 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਖੰਡ ਪਾਠਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਦਾਨ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ।

(9) 1997 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 17012 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਲਰਾਜ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਹੋਈ।

(10) ਅਸੀਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(11) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਸਜੀਪੀਸੀ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 12 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ 'ਰਾਜ' ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1996 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ *ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਸੀ ਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 7236 ਆਫ 1996* ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ।

ਨਿਰਣਾ. ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਐਸਜੀਪੀਸੀ "ਰਾਜ" ਹੈ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਸਿਰਮੌਰ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕੋਡ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸਿੱਖ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਕੰਮ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਿਰੋਲ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ. ਇਹ ਤਿੰਨ ਸਿੱਖਾਂ ਵਾਲੇ ਨਿਆਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਜਾਂ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਜੋਂ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਐਸਜੀਪੀਸੀ ਦੇ ਕੰਮ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਮ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 25 ਅਤੇ 26 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਧਾਰਮਿਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੂਜਾ ਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 142 ਤਹਿਤ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 69 ਤਹਿਤ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। SGPC ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ

M/s Mewa Singh & Others v. The Shiromani Gurudwara 174.
Parbandhak Committee (V.K. Bali & M.L. Singhal, JJ.)

ਵਿੱਚ ਧਰਮ ਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ "ਪਤਿਤ" ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਨਾ ਗੁਆਓਂ.

(12) ਸਾਡੇ ਇਨਪਰੋਓਪੀਨੀਅਨ ਵਿੱਚ, ਈਥੇ ਸੀਪੀਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਜੋ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਜੁਨੈਦ ਅਲੀ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ 175 (ਐੱਮ. ਐੱਲ. ਸਿੰਘਲ, ਜੇ.)

ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਕਿ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪਤਿਤ, ਬੇਈਮਾਨ, ਮਾੜੇ ਕਿਰਦਾਰ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਸ਼ਰਾਬੀ ਲਈ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

(13) ਇਹ 6 ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਵੀਕੇ ਬਾਲੀ ਅਤੇ ਐਮਐਲ ਸਿੰਘਲ ਜੇ.ਜੇ

ਜੁਨੈਦ ਅਲੀ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1997 ਦਾ CWP ਨੰ. 17069

28 ਅਪ੍ਰੈਲ 1998 ਈ

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - Art. 226—ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 — S.3—ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਿਪਲ ਐਕਟ, 1911 — ਐੱਸ. 71—ਰੈਟ ਐਕਟ ਤੋਂ ਛੋਟ—ਮੁਹਾਲੀ ਮਿਊਂਸਿਪਲ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਛੋਟ— 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਤੋਂ, ਰੈਟ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ—ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 6 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਮੋਹਾਲੀ ਮਿਊਂਸਿਪਲ ਏਰੀਏ ਨੂੰ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ— ਅਜਿਹਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਭਾਵੇਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇ — ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੈਧ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਤੋਂ 6 ਮਾਰਚ, 1997 ਰੈਟ ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸੂਚੀ P-2, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 31 ਮਾਰਚ, 1995 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੋਹਾਲੀ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-2 ਮਿਤੀ 6 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ 31 ਮਾਰਚ, 2000 ਵੈਧ ਹੈ।

(ਪਰਾ 11)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ